

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

10. května 2015

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,

ANGLIE

ČTENÍ: DEUTERONOMIUM 27, PÍSEŇ ŠALOMOUNOVA 7, SKUTKY 23-24.

CESTA

Kráčeli jsme po silnici směrem k vesnici, když jsme se ocitli na křižovatce. Jedna cesta byla úzká a dlážděná, po obou stranách lemovaná řadovými domky se zavěšenými květináči s květinami. Druhá cesta byla nově vyasfaltovaná, široká a hladká, lesknoucí se ve slunci. Bylo jasné, kterou by bylo snadnější se vydat.

Bratři a sestry, mohli jsme si zvolit mezi širokou a úzkou cestou. Po celý život jsme vždy měli tuto volbu, počínaje naším křtem, jímž jsme vykročili na úzkou cestu, CESTU života. Pokud jste na tom podobně jako já, domnívám se, že i vy jste v životě několikrát z této cesty sešli. Mnozí z nás zbloudili a vydali se vedlejšími stezkami, které vedou na širokou cestu, protože je to často snadnější, pohodlnější a vyžaduje to méně snahy. Samozřejmě jsou i doby, kdy kráčíme neochvějně vpřed s nohama pevně stojícíma na správné cestě. Každou neděli si připomínáme, co ona CESTA vlastně znamená. Ježíš pravil: „*Já jsem cesta, pravda i život.*“

„*Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne“ (Jan 14:6).*

Každý den se musíme rozhodovat – kudy jít? Kterou cestou se vydat? Někdy se ani nezastavíme, abychom se zamysleli nad důsledky našeho rozhodnutí nebo činu. Až příliš často se rozhodujeme pro širokou cestu, pro lidskou cestu, aniž bychom se předtím poradili s naším Pánem na nebesích nebo se zamysleli, co by na našem místě učinil Pán Ježíš. Jeremjáš říká: „*Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyléčitelné“ (Jeremjáš 17:9).*

Faktem zůstává, bratři a sestry, že existují dvě cesty, široká cesta a úzká cesta, a každý den se nám obě nabízejí. V neděli, když se soustředíme na Boží věci, je relativně snadné kráčet po úzké cestě, ale co pondělní ráno v práci? Nebo úterní večer o samotě doma? Naše dnešní čtení ze **Skutků 24** nám Cestu připomíná. Apoštol ve **Skutcích 24:14** praví: „*Přiznávám se ti však k tomu, že podle směru, který oni označují za sektu, sloužím Bohu svých předků.*“ Apoštol následuje CESTU – očividně úzkou cestu, která vede k věčnému životu založenému na Pánu Ježíši Kristovi, CESTU, kterou Ježíš tak nádherně ukázal ve vši její svatosti a čistotě.

Bratři a sestry, zavázali jsme se, že budeme následovat onu CESTU. Zastavme se tedy nyní na pár okamžiků, zamysleme se a zeptejme se sami sebe, jak se nám to daří. Do jaké míry je Pán Ježíš naším mistrem, vůdcem a průvodcem? Jak těsně v jeho šlépějích kráčíme každý den? Zdalipak neochvějně a pevně udržujeme své kroky na úzké CESTĚ s vizí budoucího království a slávy, které nám každému byly přislíbeny prostřednictvím obětavého spásonosného díla Pána Ježíše? Nebo jsme sešli z cesty a namísto toho jsme se vydali širokou CESTOU s její lidskou logikou a uvažováním a lidským spoléháním na sebe sama, které vede ke zkáze?

Nyní nadešel den, kdy máme čas a příležitost ke zkoumání sebe sama. Nyní nastává proces, kterého se všichni můžeme zúčastnit. Můžeme rozjímat o dokonalosti a zázraku, o svatosti a milosti. Můžeme přemýšlet o příkladu, který nám názorně ukázal Ježíš (CESTA, PRAVDA a ŽIVOT) prostřednictvím Božího slova. Můžeme rozjímat nad jeho obětí, která je tak dokonale vyjádřena v chlebu a ve víně, které sdílíme každý týden nebo tak často, jak se nám k tomu naskytne příležitost. Je to čas pro nás pro všechny, abychom se zamysleli nad naší potřebou, nad naší zoufalou potřebou slitování z rukou všemohoucího Boha a milosti, kterou Pán Ježíš nabídl každému z nás.

Jaká má být naše odpověď? Samozřejmě si uvědomujeme a přiznáváme svá selhání a hříšnost, umíněnost a neustálé odchylování se od úzké CESTY. Dnes však máme příležitost vyznat se ze svých hříchů a ze své potřeby Boží milosti a slitování. S jeho pomocí a s pomocí jeho síly nashromážděné ze Slova života a prostřednictvím neustálé modlitby se vydáváme zpět na onu úzkou cestu – CESTU, o níž se apoštol Pavel neostýchal vydat svědectví, když v našem dnešním čtení stanul před Félixem.

Modleme se, abychom získali sílu, která nám umožní o něco pozorněji a přesněji následovat onu cestu, kterou nám Pán ukázal. Pilně se snažme číst Slovo života, které nám Bůh milosrdně dal, a rozjímat o něm, jak říká Pavel v listu Timoteovi: *„Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu“ (2. Timoteovi 3:16-17).*

Nyní přistupujeme k přijímání chleba a vína na památku Pána Ježíše Krista. Opět zasvěťme svůj život službě Bohu a požádejme Jej o milost a slitování. Modleme se, aby nám jeho síla umožnila kráčet po oné úzké cestě, která z Jeho milosti vede k věčnému životu. Chléb je symbolem Pánova dokonalého těla, které bylo porušeno kvůli mně a kvůli vám. Víno je symbolem krve, kterou z lásky prolil za odpuštění naší hříšnosti a pošetilosti.

Předstupme nyní před našeho nebeského Otce s kajícíností, ale i s díky a chválou, s vděčností a úctou, a učiňme rozhodnutí, že se budeme snažit žít svůj každodenní život v podobě pravé a živoucí oběti, následující kroky Pána Ježíše Krista, když se každým dnem s Boží pomocí snažíme kráčet po úzké CESTĚ života, která vede do nádherného Božího království.

Bratr Adrian Dearden, Taunton, VB 10.05.15